

KOMISIJAS LĒMUMS (ES) 2017/126**(2017. gada 24. janvāris),****ar ko groza Lēmumu 2013/448/ES attiecībā uz vienota starpnozaru korekcijas koeficienta noteikšanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/87/EK 10.a pantu****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 13. oktobra Direktīvu 2003/87/EK, ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 10.a panta 5. punktu,ņemot vērā Komisijas 2011. gada 27. aprīļa Lēmumu 2011/278/ES, ar kuru visā Savienībā nosaka pagaidu noteikumus saskaņotai bezmaksas emisiju kvotu sadalei atbilstoši 10.a pantam Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/87/EK ⁽²⁾, un jo īpaši tā 15. panta 3. punktu,

tā kā:

- (1) Direktīvas 2003/87/EK 10.a panta 5. punktā ir noteikts maksimālais ikgadējais kvotu apjoms, kas ir pamatā aprēķiniem par bezmaksas kvotām iekārtām, uz ko neattiecas Direktīvas 2003/87/EK 10.a panta 3. punkts. Šis lielums ir divu elementu summa, kas attiecīgi aprakstīti Direktīvas 2003/87/EK 10.a panta 5. punkta a) un b) apakšpunktā.
- (2) Lai nodrošinātu to, ka šis maksimālais ikgadējais kvotu apjoms netiek pārsniegts, vajadzības gadījumā piemēro starpnozaru korekcijas koeficientu, tā vienveidīgi samazinot sadalījumu visām iekārtām, kuras tiesīgas saņemt bezmaksas kvotas.
- (3) Atbilstīgi Lēmuma 2011/278/ES 15. panta 3. punktam Komisija nosaka starpnozaru korekcijas koeficientu, salīdzinot Direktīvas 2003/87/EK 10.a panta 5. punktā noteikto maksimālo apjomu ar provizorisko bezmaksas kvotu gada kopapjomu visām iekārtām, uz kurām attiecas Direktīva 2003/87/EK dalībvalstu teritorijā.
- (4) Komisija Lēmuma 2013/448/ES ⁽³⁾ 4. pantā un II pielikumā noteica vienotu starpnozaru korekcijas koeficientu.
- (5) Tiesa 2016. gada 28. aprīļa spriedumā apvienotās lietās C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 un C-391/14 līdz C-393/14 konstatēja, ka Komisijai, nosakot maksimālo ikgadējos kvotu apjomu saskaņā ar Direktīvas 2003/87/EK 10.a panta 5. punkta b) apakšpunktu, nevajadzēja ņemt vērā emisijas, kas rodas Direktīvas 2003/87/EK I pielikumā uzskaitīto darbību rezultātā no 2013. gada, ja vien šīs emisijas nav radījušas iekārtas, uz kurām attiecas emisijas kvotu tirdzniecības sistēma pirms šā datuma. Tāpēc Tiesa secināja, ka Komisija nenoteica maksimālo ikgadējo kvotu apjomu atbilstoši Direktīvas 2003/87/EK 10.a panta 5. punkta b) apakšpunktam un ka vienotais starpnozaru korekcijas koeficients, kas noteiks Lēmuma 2013/448/ES 4. pantā un II pielikumā, arī ir pretrunā minētajam noteikumam. Tādējādi Lēmuma 2013/448/ES 4. pantu un II pielikumu Tiesa atzina par spēkā neesošu.
- (6) Lai pildītu šo spriedumu, Komisijai jāpārreķina maksimālais ikgadējais kvotu apjoms iekārtām, kas ir tiesīgas saņemt bezmaksas kvotas atbilstoši Direktīvas 2003/87/EK 10.a panta 5. punkta b) apakšpunkta prasībām, un tāpēc attiecīgi jāgroza vienotais starpnozaru korekcijas koeficients.

⁽¹⁾ OVL 275, 25.10.2003., 32. lpp.⁽²⁾ OVL 130, 17.5.2011., 1. lpp.⁽³⁾ Komisijas 2013. gada 5. septembra Lēmums 2013/448/ES par valstu īstenošanas pasākumiem attiecībā uz bezmaksas siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu pagaidu piešķiršanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/87/EK 11. panta 3. punktu (OVL 240, 7.9.2013., 27. lpp.).

- (7) Direktīvas 2003/87/EK 10.a panta 5. punkta b) apakšpunktā minēto kvotu apjomu pārrēķinu veica, pielietojot to pašu metodiku un izmantojot tos pašus datus, ko izmantoja sākotnējā aprēķinā 2013. gadā. Komisija sākotnēji ņēma vērā emisijas, ko radījušas iekārtas, uz kurām attiecas ES ETS pirms 2013. gada 1. janvāra, un kas radušās Direktīvas 2003/87/EK I pielikumā uzskaitīto darbību rezultātā tikai no 2013. gada; saskaņā ar Tiesas spriedumu šīs emisijas nebija jāiekļauj maksimālā ikgadējā kvotu apjoma aprēķinā, kā noteikts Direktīvas 2003/87/EK 10.a panta 5. punktā.
- (8) Komisija kā atskaites punktu ir izmantojusi sākotnējos oficiālos dalībvalstu iesniegtos datus. Komisija apspriedās ar dalībvalstīm par to emisijas datu iesniegšanu un vajadzības gadījumā pieprasīja papildu skaidrojumus. Saskaņā ar 10.a panta 5. punktu tikai iekārtas, par kurām dalībvalstis iesniedza verificētas emisijas, tika ņemtas vērā.
- (9) Tad Komisija no aprēķina izslēdza iekārtas, ja tās veica darbības, uz kurām Direktīva 2003/87/EK attiecas tikai no 2013. gada, bet tās piedalījās emisijas kvotu tirdzniecības sistēmā jau pirms 2013. gada. Turklāt tika izslēgtas emisijas no iekārtām, kuras dalībvalstis bija izvēlējušās saskaņā ar Direktīvas 2003/87/EK 24. pantu pirms 2013. gada.
- (10) Iekārtas, kuras laikposmā no sākotnējo datu vākšanas līdz 2013. gadam ietekmēja vai nu strukturālas izmaiņas, piemēram, apvienošanās, šķelšanās vai slēgšana, vai arī tehniskas izmaiņas, kā rezultātā tās vairs neatbilda attiecīgajām robežvērtībām, kas noteiktas Direktīvas 2003/87/EK I pielikumā, pārrēķinu procesā joprojām tika ņemtas vērā, jo šīs pārmaiņas nevarēja paredzēt datu vākšanas datumā. Tā paša iemesla dēļ pārrēķinā ņēma vērā iekārtas, kuras izslēgtas no sistēmas saskaņā ar Direktīvas 2003/87/EK 27. pantu.
- (11) Izmaiņas, kas radās, labojot kļūdas valstu īstenošanas pasākumos 2013.–2020. gadam, kurus īstenoja līdz 2016. gada beigām, pārrēķinu procesā ņēma vērā, jo pareizām vērtībām jau bija jābūt, kad sākotnēji tika aprēķināts starpnozaru korekcijas koeficients.
- (12) Tiesa 2016. gada 28. aprīļa spriedumā nepārprotami ierobežoja laikā Lēmuma 2013/448/ES 4. panta un II pielikuma atzīšanu par spēkā neesošu, pirmkārt, tā, lai šis spriedums rada tiesiskas sekas ne agrāk kā 10 mēnešus pēc šā sprieduma pasludināšanas dienas. Tādējādi Lēmumā 2013/448/ES noteiktais starpnozaru korekcijas koeficients zaudē savu spēku ar 2017. gada 1. martu. Otrkārt, pasākumi, kas noteikti līdz šim datumam, pamatojoties uz šim par spēkā neesošām atzītajām tiesību normām, nebūtu apstrīdami.
- (13) Saskaņā ar Tiesas spriedumu, kurā īpaši uzsvērti primāri tiesiskās noteiktības apsvērumi, dalībvalstu pasākumi par kvotu sadalījumu 2013.–2020. gadam, kā arī jebkādas turpmākas izmaiņas vai papildinājumi pasākumiem, kas pieņemti līdz šā lēmuma spēkā stāšanās brīdim, paliek spēkā. Šajā lēmumā noteiktais starpnozaru korekcijas koeficients ir jāpiemēro lēmumos, kas pieņemti no 2017. gada 1. marta, ar kuriem izveido vai maina kvotu sadales tiesības un kuros šo tiesību noteikšanai izmanto starpnozaru korekcijas koeficientu,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Ar šo Lēmumu 2013/448/ES groza šādi:

- 1) lēmuma 4. pantu aizstāj ar šādu:

“4. pants

Vienotais starpnozaru korekcijas koeficients, kas minēts Direktīvas 2003/87/EK 10.a panta 5. punktā un noteikts saskaņā ar Lēmuma 2011/278/ES 15. panta 3. punktu, ir norādīts šā lēmuma II pielikumā.”;

- 2) lēmuma II pielikumu aizstāj ar tekstu šā lēmuma pielikumā.

2. pants

Šis lēmums stājas spēkā 2017. gada 1. martā.

Briselē, 2017. gada 24. janvārī

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
Jean-Claude JUNCKER

PIELIKUMS

Lēmuma 2013/448/ES II pielikumu aizstāj ar šādu:

“II PIELIKUMS

Starpnozaru korekcijas koeficienta vērtības, kas attiecas uz bezmaksas kvotu piešķiršanu iekārtām, uz ko neattiecas Direktīvas 2003/87/EK 10.a panta 3. punkts par 2013.–2020. gadu, ir šādas:

Gads	Starpnozaru korekcijas koeficients
2013	89,207101 %
2014	87,657727 %
2015	86,090119 %
2016	84,506152 %
2017	82,905108 %
2018	81,288476 %
2019	79,651677 %
2020	78,009186 %”